

θῶρον τὴν τιμὴν του. Ἐὰ ὑπάγω νὰ τὸ πληρώσω.

- Λοιπὸν ὁ φιλάργυρος Χ. ἤνοιξε τὸ σπῆτι του, καὶ δίδει συναναστροφάς;
- Βέβαια πρὸ δύο ἡδὴ ἐβδομάδων.
- Καὶ πῶς δέχεται;
- Μὲ τὰ δύο χέρια καὶ ὅ,τι τοῦ δώσουν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Εἰς τὸν πρῶτον χορὸν, εἰς δὲ μεταβαίνει νεάνις, ἐρωτᾷ ἑαυτήν: «Ἐὰ πέσω ὅταν θά χορεύσω;»

— Εἰς τὸν δεύτερον: «Πῶς μ' εὐρήκαν; Ὠραίαν;»

— Εἰς τὸν τρίτον: «Τὰ φῶτα ἦσαν λαμπρότατα, ἡ μουσικὴ θελκτικὴ, ἐχόρευσα εἰς ὄλους τοὺς χοροὺς, οἱ πόδες μου ἔτρεχαν, ἤμην ὡς μεθυσμένη σχεδόν.»

— Εἰς τὸν τέταρτον: «Πῶς μ' εὐρίσκει ὁ κ.**, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὸν πλοῦσιον θεῖον; τοῦ ἀρέσκω;» (H. Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Αἰ νῆσοι Λοφῶδεν εἶνε ἄγονοι ὡς πᾶσαι αἱ ἀναριθμητοὶ νῆσοι αἱ παρὰ τὴν Νορβηγίαν. Εἶνε δὲ αὐταὶ πέντε μεγάλαι καὶ πλείονες μικρότεραι κατοικοῦμεναι ὑπὸ τετρακισχιλίων περίπου ψυχῶν. Τὸν Φεβρουάριον δὲ καὶ τὸν Μάρτιον ἐπιδίδονται μετὰ πλείστης δραστηριότητος εἰς τὴν ἄλιειαν τοῦ ὀνίσκου. Ἀρχομένου τοῦ Φεβρουαρίου ὁ ὀνίσκος ἔρχεται ἀπὸ τοῦ πελάγους πρὸς τὰς ἀκτὰς τοσοῦτον πυκνὸς τὸ πλῆθος, ὥστε λέγεται ὅτι ὅταν ὠτοκλήσῃ καὶ ἐκκολληθῶσι τὰ ἰχθύδια σχηματίζονται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὄρη ὅλα, ἐφ' ὧν οὐχί σπανίως προσκρούει ἡ βολίς. Ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου παρασκευάσωσιν οἱ ἐκ τῶν περίξ ἐρχόμενοι ἄλιεις τὰ πρὸς ἄλιειαν, ἐπιδίδονται εἰς αὐτὴν ἐπιβαίνοντες τρισχιλίων πλοιαρίων εἰκοσακισχιλιοὶ ἄνδρες. Διαιροῦνται δὲ τὰ ὕδατα εἰς τρεῖς τάξεις, τούτέστιν εἰς τὰ ἔχοντα βάθος 30 ὀργυιῶν (55 μέτρων), 45 ὀργ. (82 μέτρων) καὶ 120 ὀργ. (219 μέτρων), πέραν δὲ τούτων ἡ θάλασσα εἶνε τοσοῦτον βαθεῖα, ὥστε καὶ μετὰ 300 ὀργυιάς (549 μέτρα) δὲν δύναται τις νὰ εὕρῃ τὸν πυθμένα αὐτῆς.

Τῷ 1877 ἡ ἄλιεια ἤτό τι ἐξαιρετὸν διότι ἐν αὐταῖς ταῖς Λοφῶδεν νήσοις ἠλιεύθησαν 29, 500,000 ὀνίσκων, τούτέστι κατὰ 5,500,000 πλείονες τοῦ 1860, ὅπερ ἐνομιζέτο τὸ γονιμώτατον πάντων τῶν ἐτῶν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἂν προσθέσωμεν καὶ τοὺς ἐν ταῖς παρακειμέναις ἀκταῖς συλληφθέντας 4,500,000 ὀνίσκους, ἔχομεν ἐν ὅλῳ 34,000,000. Τούτων δὲ 500,000 ἐφαγώθησαν ὑπὸ τῶν ἄλιέων, 24,500,000 ἐπαστῶθησαν καὶ 4,500,000 ἐξηράνθησαν.

Ἡ περιουσία, ἣν κατέλιπεν ὁ ἰδιότροπος

δοῦξ τῆς Πορτλάνδης, εἶνε ἀληθῶς μυθώδης. Τὸ ἐν Βελθεκ κτήμα ἀπέφερον αὐτῷ κατ' ἔτος 1,375,000 φράγκα, τὰ αὐτόθι ἀνθρακωρυχεῖα 250,000 φράγκα (ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδος θ' ἀνέλθη βραδύτερον εἰς 2,500,000 φράγκα), τὰ ἐν Νορθουμπερλάνδη κτήματα 300,000 φράγκα, τὰ ἐν Καϊτενφ, 200,000 φράγκα, τὰ ἐν Αἰρσάσι 1,500,000 φράγκα, αἱ ἐν Λονδίῳ οἰκίαι 2,500,000 φράγκα. Ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ δουκὸς ἀνήρχετο εἰς 25,000,000 φρ. εἰς χρεώγραφα κατὰ τὸν θάνατόν του δ' εὐρέθησαν κατατεθειμένα εἰς τὸν τραπεζίτην του εἰς μετρητὰ 1,750,000 φρ. Ὁ κληρονόμος του ἀπέτι- σεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς φόρον ἐπὶ τῆς κληρονομίας 10,000,000 φρ. Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

[Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς γαμβρούς.]

Ἐπερβολὴ αἰσιοδοξίας ἤθελεν εἶναι τὸ νὰ εἴπη τις ὅτι ὅλαι αἱ νύμφαι εἶναι ἡμίθεοι, ὡς κατὰ τοὺς μυθικοὺς χρόνους, ἀλλὰ καὶ ἄδικον ν' ἀρνηθῆ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄγγελοι μετὰ αὐτῶν, καὶ πλείονες μάλιστα ἐν Παρισίοις ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ. Πρέπει δὲ καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μέχρι ἐλαττώματος προβαίνει ἐνίοτε ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν Παρισινῶν μητέρων εἰς τὰς θυγατέρας ἀγγελικὴ ἀνατροφή, ἀφοῦ ἐκ ταύτης καθίστανται διανοητικῶς τε καὶ ἠθικῶς πλάσματα τοσοῦτον ἀβρὰ καὶ εὐπαθῆ, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ ἐγγίση αὐτὰ ἀνευ πόνου ἢ χειρὸς συνήθους θνητοῦ.

Αἱ τοιαύτης τυχοῦσαι ἀνατροφῆς νεάνιδες ἐλκρύουσιν, ὡς εἶναι ἐπόμενον, πάντας τοὺς γαμβρούς, νομίζοντας ὅτι παρέχεται αὐτοῖς ἐκ ταύτης ἐγγύγων εὐδαιμονίας καὶ ἀσφάλεια κατὰ παντὸς συζυγικοῦ κινδύνου. Ἐκ τοιούτων ὁρμώμενοι σέψεων διώκουσιν ἀκαμάτως τὰ τοιαῦτα ἀγγελικὰ πλάσματα, νυμφεύονται αὐτὰ μετὰ χαρᾶς καὶ κοιμῶνται ἔπειτα ἐν εἰρήνῃ.

Οὐδόλως ὀρεγόμεθα νὰ ταραξώμεν τὴν ἡσυχίαν των ἀλλὰ πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ ἀναλαμβάνων νὰ μεταφυτεύσῃ ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ εἰς τὸ συζυγικὸν ἀνοικομεῖον τοιοῦτον εὐγενὲς ἄνθος πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἴδιος διακεκριμένος ἀνοικοκός. Πανταχοῦ εὐδοκίμοισι μόνα τὰ συνήθη φυτὰ, τὰ δὲ ἐκλεκτὰ, ἂν στερηθῶσιν εὐχύμου χώματος καὶ ἀόκνου περιποιήσεως, ἢ μαραίνονται καὶ θνήσκουσιν ἢ ἐπανερχονται εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν καὶ ἀκάνθας μόνον ἀποδίδουσιν ἀντὶ ἀνθέων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, νομίζομεν καθήκον ἡμῶν νὰ συμβουλευσωμεν τοὺς πεζοὺς ἄνδρας νὰ νυμφεύονται ἀπτέρους γυναῖκας τοῦτο οὐ μόνον φιλανθρωπότερον ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀσφαλέςτερον εἶναι.

P.

[Octave Feuillet]